

6. Sousednost časů konjunktivu

V hlavní větě

Ve vedlejší větě

přítomný čas budoucí čas imperativ	současnost	congiuntivo presente
	předčasnost	congiuntivo passato
kterýkoliv čas minulý nebo kondicionál	současnost	congiuntivo imperfetto
	předčasnost	congiuntivo trapassato

Dubito che lui **abbia** ragione.

Pochybuji, že má pravdu.

Dubito che lui **abbia avuto** ragione.

Pochybuji, že měl pravdu.

Dubitavo }
Dubiterei } che lui **avesse** ragione.

*Pochyboval jsem }
Pochyboval bych } , že má pravdu.*

Dubitavo }
Dubiterei } che lui **avesse avuto** ragione.

*Pochyboval jsem }
Pochyboval bych } , že měl pravdu.*

Je-li v hlavní větě **rozkazovací způsob**, bývá ve vedlejší větě obvykle **congiuntivo presente**:

Dite che lo **facciano**.

Řekněte, ať to udělají.

Následnost se konjunktivem vyjádřit nedá, v případě potřeby nutno použít slovesné tvary podle souslednosti časů indikativu nebo tvary konjunktivů užívaných pro současnost.